

ningen, har været tale om en fælles indsats grønlandske og danske myndigheder imellem.

En øget selvstændighed, som grønlænderne udtrykker ønske om, har en klar sammenhæng med øgede egenindtægter. Opgaven for det grønlandske samfund lyder altså fortsat på, hvordan der skabes vilkår på Grønland for en øget indtjening, der kan komme Grønlands befolkning til gode og nedtone afhængigheden af et dansk bloktilskud.

På den baggrund har Venstre forståelse for dagens beslutningsforslag om ejendomsretten til den grønlandske undergrund. Ikke desto mindre vil Venstre stemme imod forslaget – netop af respekt for hjemmestyret og for ikke at forstyrre eller presse den proces, som i øjeblikket foregår med udgangspunkt i en selvstyrekommission.

Venstre synes, at den proces er en hensigtsmæssig måde at lade tingene foregå på ud fra den grønlandske befolknings overvejelser og ønsker og i det tempo, som hjemmestyret finder det muligt og ønskeligt.

Et pålæg på dette tidspunkt fra det danske Folketing til den danske regering med en fastsat tidsfrist mener vi ikke i Venstre vil gavne processen, heller ikke den specifikke omkring råstof- forvaltningen. Bolden ligger hos hjemmestyret som grønlændernes repræsentanter. Og jeg vil faktisk betegne det som grænsende til uhøflighed, hvis vi fra Folketingets side begynder at overtage styringen af den proces, som bør have sit naturlige udspring i grønlandske ønsker og oplevelser.

Når det så er sagt, vil jeg med udgangspunkt i den litteratur, der findes om grønlandske forhold og den nylig afholdte konference her i Folketinget, tillade mig at bemærke, at en debat om retten til en undergrund, hvor større indtjening ikke ligger lige for, og hvortil også danske myndigheder afholder store omkostninger, ikke synes at være den mest presserende sag for Grønlands muligheder for øgede indtægter og dermed øget selvstændighed.

Der findes to indgangsvinkler til den videre udvikling af øget grønlandsk selvstændighed: En debat med udgangspunkt i rettigheder og anerkendelse og så en mere pragmatisk håndtering af de problemer, opgaver, om man vil, som er en forudsætning for at bedre Grønlands økonomi, eksempelvis erhvervsforhold, uddannelse.

I Venstre synes vi bedst om den pragmatiske vej. Grønland og Danmark har en lang fælles historie bag sig og forhåbentlig en lang foran sig.

Jeg skal indskyde: for Venstres skyld meget gerne i et fortsat rigsfællesskab. Udviklingen i forholdet har været præget af dialog, samarbejde og pragmatiske løsninger.

Kl. 16.15

Jeg har forstået, at Inuit Ataatigiit kan over sættes til »mennesker, der samarbejder«. Det synes jeg lyder flot og forpligtende. Hvis man så samtidig ser fremad, hvilket vist er betydningen af Siumut, så bør der være grobund for et fortsat konstruktivt samarbejde, hvor de, der interesserer sig for Grønlands udvikling, i fællesskab søger løsninger på dagens og morgendagens udfordringer.

Det sker i øjeblikket mellem hjemmestyret og regeringen. Det foregår i en god tone, og samtidig er arbejdsprocessen med formulering af grønlandske ønsker til nyordninger i gang.

Lad os nu ikke her i Folketinget unødigt forstyrre retning og tempo på en proces, som ingen jo ønsker at stille sig hindrende i vejen for. Da slet ikke Venstre.

Jørn Pedersen (S):

Man kan jo sige, at debatten omkring Grønland og i Grønland jo er levende for tiden. Jeg synes, det er et interessant beslutningsforslag, vi her behandler. Jeg forstår godt de bemærkninger, der ligger til grund for det. Jeg tror, at alle vi, der var til høring sidste uge i Landstingssalen, fik en fornemmelse af, at der virkelig bliver tænkt mange ting, mange sten bliver vendt, og at man i Grønland og også mange steder i Danmark er utrolig optaget af, hvordan vi kan sikre en videreudvikling af det grønlandske samfund, hvordan vi kan sikre en øget form for selvstændighed, hvordan vi kan sikre, at man i højere grad kan tage hånd om egne problemer.

Derfor har vi faktisk også, allerede inden sagen er gået i gang, stillet et spørgsmål til statsministeren for at være sikre på, at det spørgsmål, vi har til behandling her omkring ressourcerne, er noget af det, der bliver taget en forhandling om mellem regeringen og landsstyret.

Vi tror, det er utrolig vigtigt, at vi, før vi her i Folketinget skal til at beslutte noget, har et rimeligt og redeligt grundlag at beslutte os på, så Grønland kan få mulighed for at fremføre de synspunkter, der måtte være. Regeringen kan i en direkte forhandling imellem den ene regering og den anden regering få diskuteret nogle af problemstillingerne.

Der er ingen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet er meget optaget af, at de her ting skal løses